

Prázdniny v Telči jsou mercedesem mezi letními folkovými festivaly. To je myslím, celkem akceptovaný fakt. Za mě takhle (omlouvám se pravidelným čtenářům a posluchačům, samozřejmě se opakují): nejšpičkovější ze zmíněných festivalů jsou momentálně Prázdniny v Telči, Folkové prázdniny Náměšť nad Oslavou a Mohelnický FolkFest. Z nich ale jen FolkFest má obvyklý formát víkendu (či prodlouženého víkendu), kdy se pořád hraje. První jmenovaný festival trvá 17 dní, druhý 8. Jsem už starý folkový pes, ale kompletní Folkové prázdniny Náměšť nad Oslavou jsem absolvoval jednou (což neznámá, že mi neutekla ani nota...) a kompletní Prázdniny v Telči ani jednou. Dokonce ani když jsem se živil jako redaktor hudebního měsíčníku; je mi líto. Jsme lidé roztěkaní, zahrnutí mnoha úkoly, povinnostmi a zájmy...

Proč o tom tak dlouze píšu? Protože když člověk zhlédne cca 1 – 8 koncertů sedmnáctidenního festivalu, má dojem, že o něm přece nemůže nic napsat. Vždyť tam zas tak moc nebyl. A to přece není spravedlivé, protože Prázdniny v Telči jsou mercedesem... Aha, to už jsem napsal. Tak co si pro jednou vybrat jeden den a skrze něj provést reportáž o celých Prázdňinách v Telči?

Letos jsem slyšel tři večerní koncerty na zámku a ve volbě svého favorita jsem se shodl s hlasem lidu: koncert v neděli, která Prázdniny v Telči půlila, byl jedním (ze tří? Nejsem si jist, informace už z webu festivalu zmizela...) z vyprodaných koncertů. Jasně, **Bratři Ebenové a Robert Křesťan & Druhá tráva**

. (Nejen) televizní moderátorská superhvězda, kterou už chtěl národ několikrát za prezidenta a která je přesto tak milá a naše a skládá chytré písničky. A člen Síně slávy Hudební akademie (z nemnoha takových v našich žánrech...), který už dlouhá desetiletí těší publikum svými skvostnými písněmi a nezaměnitelným projevem, doprovázen kapelou, která si vydobyla uznání i v zámořské kolébce hudby, kterou hrají. Tak to je celkem jasné, ale modří již řadu let vědí, že když se jména obou výše jmenovaných sestav objeví vedle sebe, jistě to není náhoda a nepřichází v úvahu, že by se jen tak nevšímavě vystřídaly o přestávce. A na to jsem se těšil nejvíc.

Začalo to dražbou speciálního trička s logem Prázdňin v Telči, jinak neprodejného, podepsaného Markem Ebenem a Robertem Křesťanem, ve prospěch hospice. Vojta Kolář coby

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Neděle, 27 Srpen 2023 21:45

dražitel vytáhl cenu na pěkných 3.700 Kč; diváctvo se bavilo a fandilo. „*Pojďme si povídat*“, vyzval

Marek Eben

publikum v první písni večera. Následovaly jak prověřené hity (

Nikdo to nebere, Nic není tak horký, Hey-By, Chlebičky...

) tak představení písní z chystaného alba

Co my víme

(„hardrock“

Na šňůře, Jarní

a nakonec i titulka). Limitem kapely byl tentokrát úraz Davida Ebena, který si způsobil na pravém lokti. Pro laika neuvěřitelně si nechal udělat sádku ohnutou v lokti tak akorát, aby mohl hrát na soprán saxofon. Nevýhodou bylo, že nemohl hrát na klarinet a tenorsaxofon, protože každý z těch nástrojů potřeboval jiný ohyb lokte; jeho vpravdě profesionální výkon publikum ovšem velmi ocenilo. Možná, že přece jen existovalo z Davidova zranění vyplývající mírné omezení hudebních možností souboru, protože Marek Eben tentokrát poměrně dost – jistě k radosti publika – vyprávěl, třeba o svých jezevčících nebo o tom, jak se chystal do důchodu.

Druhá tráva

se objevila na pódiu třikrát jako malé vokální uskupení – Jednotný pěvecký zemědělský sbor Siláž (

Jarní

), folklórní soubor Travěnka (

Folklóreček

jako přídavek) nebo osadní sbor (

Tramprská

), který měl ale i instrumentální virtuosity (Lubošové Malina a Novotný) drtící neuvěřitelně náročné sólo...

Po nezbytné pauze na zapojení a nazvučení se s námi **Robert Křesťan** přivítal a pustil se i s kapelou do práce. Zpočátku jejich vystoupení lehce sprchlo, ke konci už velmi neletně klesala teplota. Vděčné a vstřícně naladěné publikum zvládlo obě události, prsty instrumentalistů i nástroje – zejména dechové - zvládly tu druhou. Výkon Roberta i kapely byl špičkový – co víc o něm říct, prostě radost jako vždycky. A radost z muziky dýchala i z pódia – to je ale v poslední době, co jsem viděl, taky standard

RK&DT

. Hrál se tak napůl

Díl první

i

Díl druhý

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Neděle, 27 Srpen 2023 21:45

(
Úsměv Cyrana, Vejdi po špičkách, Vlčí oči, Zůstaň, Víš, co se říká, Kdybys mě zabila
) a starší věci (
Dřív než se rozloučíme, Zas padne noc, Tažní koně, Marcipán z Toleda

Řada snů, Ještě není tma, Dívka ze severu, Ještě jedno kafe
jako přídavek).

Víš, co se říká
si přišel zahrát

David Eben

na sopránsaxofon a jeho bratr Marek si s Robertem Křesťanem zazpíval v duetu

Ještě není tma

– to byl velký zážitek. Jinak k častému tématu hovoru posledních měsíců: „Hele, já už tu Druhou trávu nějak nemusím, už je to na mě nějak moc...“ Já samozřejmě Druhou trávu musím a miluju, tak jen postřeh z koncertu. Samplů významně přibylo, to je fakt, a bez většiny z nich bych se obešel; můj šálek kávy vypadá jinak. Ale současně musím říct, že samplý to nejen nijak neválcuje, ale ani neruší, neprudí, dobrý vkus neuráží. Prostě, milí vyděšenci z Eddieho Stevense: přijďte to s RK&DT někdy zkusit, uvidíte, že to zvládnete a že jste se zbytečně okrádali o zážitky.

Ještě pár mých dojmů z Prázdnin v Telči k dokreslení? Nezklamal mě nikdo, koho jsem byl jen zaslechl, vzpomínám na letošní Prázdniny v Telči v tom nejlepším, jako obvykle. **Jarret** hraje stále více skvěle a doplatil na počasí – na jeho koncertě se nám téměř kouřilo od pusy.

Ivan Hlas trio

(tedy kromě IH Norbi Kovács a Olin Nejezchleba, vlastně hlavně oni dva) mě ze všeho nejvíc překvapilo tím, jak komicky své vystoupení pojalo. Což znamená, že bych si nepochutnal na písničkách. U

Isary

pro mě bylo nové to, že už mluvila v podstatě výhradně Kristýna Šeemberková a poprvé jsem u basy zaznamenal Tomáše Suttra. Skvělý kelt-folk-rock zůstává na výši.

Epydemye

jde v uvádění opačným směrem – oba kytaristé tentokrát vstupovali odvážně a úspěšně do mluveného projevu, co pamatuji, tak poprvé. Jinak strhující, vervní projev jako vždy - a volume tentokrát velmi doprava. Přestože se dlouho zdálo, že to snad tentokrát nenastane... ale ovšem že nakonec Epydemye přinutila publikum „tančit“ v třiceticentimetrových uličkách mezi lavicemi.

Prázdniny v Telči: jak jsem se trochu projel mercedesem

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Neděle, 27 Srpen 2023 21:45

[web Prázdniny v Telči 2023](#)